

Что ся касае до ученіе то Лютеранско за благодатно то състояніе на человекѣка, нека забѣлѣжимъ слѣдующе то:

1. Лютеране тѣ учять, че възрожденіе то на человекѣка ся наченва и съвършава отъ Духа святаго, безъ всяко съдѣйствіе отъ сгранж на человекѣка.

Отговоръ: Нъ Священно то Писаніе въ безчисленны мѣста показува необходимость тж на пълно то участіе на человекѣка въ дѣло то на негово то възрожденіе и спасеніе: *Кой то повѣрува и ся кръсти, спасенъ ще бжде; а кой то не повѣрува, осжденъ ще бжде.* [Мар. гл. 16. Ст. 16]. *Ако прочее очисти нѣкой себе си отъ тѣя (работы), ще бжде създъ честенъ, и освященъ, и благопо-требенъ за всяко добро дѣло.* [Тим. 2. гл. 2. Ст. 21. и пр.]

Извършено то дѣло за наше то искупленіе принадлежи единому Богу, а усвоеніе то на плодове тѣ на искупленіе то не е възможно безъ съгласіе то, безъ приеманіе то и безъ участіе то на человекѣка. Богъ насъ безъ насъ не може да спасе, казва Св. Августинъ. Сами тѣ Лютеране доказвать необходимость тж на вѣрж тж.

2. Оправданіе то и спасеніе то на человекѣка Лютеране тѣ прѣписвать на еднж вѣрж безъ добры дѣла.

Нъ св. Писаніе усвоява оправданіе то и спасеніе то на человекѣка на различни добры дѣла, а особенно на любовь тж и на милосърдіе то. *Ако быхъ азъ говорилъ съ язици человекскы и*